

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 3554 van 12 november 2007
in de zaak X / IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats : X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Irakese nationaliteit, op 23 augustus 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en advocaat N. NIEUWDORP, loco advocaat I. VAN DEN HOLE en van attaché F. VEREEKEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker voert in een eerste middel aan dat hem de vluchtelingenstatus werd geweigerd omdat ten onrechte geen geloof werd gehecht aan zijn verklaringen dat hij uit Centraal-Irak afkomstig zou zijn. Hij brengt een fotokopie bij van een paspoort en identiteitsdocumenten teneinde zijn afkomst aan te tonen, voert ten aanzien van de motieven van de bestreden beslissing aan dat het feit dat hij zich een aantal zaken niet goed kan herinneren te wijten is aan post-traumatische stress en stelt dat het algemeen geweten is dat de toestand in Irak dermate ongunstig is dat hij niet kan terugkeren zonder zijn leven te riskeren.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt :

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Irakese nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en afkomstig zijn van het dorpje X, in de buurt van X, gelegen in de provincie X.

U zou op 20 december 2002 Irak hebben verlaten. Op 7 januari 2003 vroeg u een eerste keer asiel aan in België. U beweerde toen Irak te zijn ontvlucht omwille van volgende redenen. Ten eerste verklaarde u op school gepest te zijn door leerlingen en leerkrachten omwille van uw lange en misvormde neus. U zou deze beledigingen vaak brutaal hebben beantwoord en hierdoor problemen hebben gekregen met de ouders van uw klasgenoten. Er zou een klacht tegen u zijn ingediend. Verder verklaarde u in het kader van uw eerste asielaanvraag dat uw vader, die hoofdcommissaris was bij de politie, op 15 december 2002, voor onbekende redenen werd opgepakt en sindsdien spoorloos was. Na dit incident en tevens omdat u niet wilde vechten, zou uw familie beslist hebben u naar Europa te sturen.

U zou de asielprocedure in België niet hebben afgewacht en naar Nederland zijn vertrokken. In Nederland zou u geen asiel hebben aangevraagd. U zou zijn doorgereisd naar Zweden, waar u op 6 mei 2004 een asielaanvraag indiende. U verklaarde in Zweden asiel te hebben aangevraagd onder de naam X. U zou naar Zweden zijn gereisd omdat u er familie had, in België geen werk had en bovendien psychische problemen had. Tijdens uw afwezigheid in België, meer bepaald op 22 maart 2004, zou uw asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken ontvankelijk zijn verklaard. De Zweedse autoriteiten zouden u eerdere asielaanvraag in België op het spoor zijn gekomen en u naar België hebben teruggestuurd. Op 15 april 2005 besloot het Commissariaat-generaal dat u de status van vluchteling niet kon worden toegekend omdat u zich zonder geldige reden niet had aangemeld voor het gehoor. U diende hierop een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie die u, op 16 december 2005, eveneens de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling weigerde.

Op 4 april 2007 diende u een tweede asielaanvraag in. U verklaarde niet naar Irak te zijn teruggekeerd.

De elementen op basis waarvan u een tweede asielaanvraag indiende zijn de algemene onveiligheidssituatie in uw geboorteregio. Alsook verklaarde u schrik te hebben voor represailles vanwege terroristen tengevolge het huidige werk van uw vader als Koerdische 'X (X) in X. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legde u faxkopies neer van uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs.

B. Motivering

Dient te worden opgemerkt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw bewering als zou u afkomstig zijn van X in Centraal-Irak. Zo is uw kennis over X uiterst gering. U verklaarde geboren te zijn in X, een dorpje dat behoort tot X. Behalve in uw geboortedorp zou u tevens vaak in X hebben verbleven waar uw familie landbouwgronden en een huis had (zie gehoorverslag CGVS, p.16). U zou tot aan uw vertrek naar Europa in december 2002 in uw geboortestreek blijven wonen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat hoewel u weliswaar op de hoogte bleek van het feit dat Jambur zich in de provincie Mosul (Centraal-Irak) bevindt en Faida slechts enkele kilometers verwijderd ligt van de grens met het Koerdische autonome gebied, u geen enkel dorp in de onmiddellijke omgeving van Jambur bij naam kon noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit is uiterst merkwaardig. Uit uw gehoorverslag blijkt nochtans dat u zich geregeld in de regio verplaatste. Zo ging u vaak naar Faida om er op de gronden van uw ouders te werken en vergezelde u regelmatig uw vader, volgens uw verklaringen een 'X, naar Mosul (zie gehoorverslag CGVS, p.6 + p.10). Het feit dat u geen enkel dorp op de weg naar Mosul kende, doet ernstige twijfels rijzen aangaande de geloofwaardigheid van deze regio afkomstig te zijn.

Alsook bleek u niet op de hoogte te zijn van de naam van de rivier die door de stad en de provincie Mosul loopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Verder verklaarde u dat uw vader zich in 2000 samen met zijn collega's peshmerga's schuilhield in de bergen tussen Faida en de Koerdische autonome regio en u hem in de periode 2000-2001 als lijfwacht vergezelde (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Tijdens het interview op het CGVS werd u gevraagd over de regio wat meer informatie te geven. U antwoordde toen dat u wel met uw vader bent meegegaan, maar verklaarde niet meer te weten waar jullie precies zijn geweest. U voegde eraan toe dat u geen straten en wijken in Mosul kent, maar u wel de weg kan vinden in Mosul (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Evenmin bleek u op de hoogte te zijn van de namen van enkele dorpen op de weg tussen uw geboortedorp X en de grenspost met het Koerdische autonome gebied (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uw verklaring hiervoor, als zou u er nooit zijn geweest is niet afdoende (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Temeer daar uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat u via deze weg Irak heeft verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.11).

Verder is het opvallend dat u zich slechts één wijk in Faida kon herinneren. Dit is merkwaardig gezien u verklaarde dat Faida twintig wijken telt (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Tijdens het interview op het

CGVS werd u gevraagd wat u nog kon vertellen over Faida. U verklaarde dat er twee scholen zijn, maar de namen van deze scholen kende u niet (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Verder verklaarde u niet op de hoogte te zijn van de ligging van het Baath-kantoor in Faida (zie gehoorverslag CGVS, p.17), en kon u niet antwoorden toen u werd gevraagd hoe de moskee in Faida wordt genoemd (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Op het CGVS werd u tot slot gevraagd een tekening te maken van Faida. U kwam toen niet verder dan een situering van uw huis, enkele winkels, de graansilo op de weg naar Mosul en 'samawar' (een toestel om thee te maken) die volgens u op de weg naar Mosul zou zijn gelegen (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Van iemand die beweerde gans zijn leven in Faida te hebben gewoond kan toch verwacht worden dat hij hierover iets meer kan vertellen.

Verder bleek u weliswaar op de hoogte van het feit dat er in Faida verschillende etnische en religieuze groepen (Koerden, Arabieren, Turkmenen, Yezidi, christenen) wonen, maar moest u het antwoord schuldig blijven toen u werd gevraagd enkele voorbeelden te geven van Arabische families die er op het moment van uw vertrek woonachtig waren. Evenmin slaagde u erin een voorbeeld te geven van enkele Turkmeense stammen (families) die in uw geboortestreek woonden (zie gehoorverslag CGVS, p.9).

Verder verklaarde u het volgende: "Christenen wonen tegen de Arabische dorpen." Gevraagd of u hiervan enkele voorbeelden kon geven zei u enkel Lalish, meer dorpen kon u niet geven (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Evenmin kon u antwoorden toen u werd gevraagd wie aan het hoofd stond van Faida op het moment van uw vertrek (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Voorts bleek u weliswaar op de hoogte van het feit dat verschillende dorpen in uw geboorteregio tijdens het regime van Saddam Hussein vernield werden. Gevraagd echter of u hiervan enkele voorbeelden kon geven, kwam u niet verder dan uw eigen dorp X. Andere dorpen die in het verleden vernield werden, kende u niet (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Verder verklaarde u dat er voor uw vertrek in Centraal-Irak biljetten van 5, 10 en 25 dinar in omloop waren. Bovenstaande verklaring is foutief en bovendien onvolledig. De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseert werd toegevoegd aan het administratief dossier. Tot slot dient in dit verband te worden opgemerkt dat u niet kon antwoorden toen u de naam van de partij van Saddam Hussein werd gevraagd (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Dit is uiterst merkwaardig voor iemand die beweert gans zijn leven in Centraal-Irak te hebben gewoond, waar het algemeen geweten is bij de bevolking dat de Baath-partij van Saddam Hussein de touwtjes in handen had.

Alsook dient te worden vastgesteld dat u tijdens uw eerst asielaanvraag beweerde afkomstig te zijn uit Fahilye. Toen u hiermee werd geconfronteerd tijdens uw tweede asielaanvraag haalde u aan dat dit een verkeerde vertaling zou zijn geweest en u werkelijk afkomstig bent uit Faida (CGVS p.4). Aan deze verklaring kan slechts weinig geloof worden gehecht daar u ook Fahilye vermeldde in uw vragenlijst dd.24/04/2007 p.1).

Bovenstaande vaststellingen stellen uw beweerde afkomst van Faida (Jambur) in Centraal-Irak in een ernstig bedrieglijk daglicht. Hierdoor kan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u in Faida problemen hebben gehad, noch aan uw vrees die u bij een eventuele terugkeer naar Faida zou hebben. U slaagt er aldus ook allerminst in het bestaan van een reëel risico op lijden van een ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat u tijdens uw asielaanvraag in België naar Zweden bent gereisd waar u tergelijktijd een asielaanvraag heeft ingediend. De loutere vaststelling dat u zich vrijwillig onttrok aan uw asielprocedure die hier in België nog in behandeling was, doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid en aan de ernst van uw beweerde vrees voor vervolging.

De door u neergelegde documenten die u ter ondersteuning van uw identiteit en afkomst neerlegde, namelijk faxkopies van uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs, laten niet toe bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Zo kan slechts geloof worden gehecht aan deze documenten indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd dat alle Irakese documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven

en hij moet de waarheid vertellen (R.v.St., X, nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205).

Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen daarvoor niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

1.4.1. Uit de bestreden beslissing, die is gebaseerd op de gehoorverslagen die zich in het administratief dossier bevinden en waarvan door verzoeker niet wordt betwist dat ze een exacte weergave zijn van de door hem afgelegde verklaringen, blijkt dat verzoekers verklaringen niet van aard zijn om het aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit Faïda in Centraal-Irak en dat aan de geloofwaardigheid van die verklaringen verder afbreuk wordt gedaan door het feit dat verzoeker naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag had beweerd afkomstig te zijn uit Fahilye.

1.4.2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij niet tijdig aan zijn originele identiteits- en paspoortdocumenten kon geraken, maar dat hij hier nu wel van in het bezit is en een kopie ervan bijvoegt aan zijn verzoekschrift.

De Raad stelt evenwel vast dat de bij het verzoekschrift gevoegde kopieën zich reeds in het administratief dossier bevonden en reeds werden betrokken in de totstandkoming van de bestreden beslissing, zodat het niet volstaat dat zonder meer opnieuw naar deze documenten -kopieën waarvan de authenticiteit, gelet op het gemakkelijk te vervalsen karakter ervan, niet vaststaat, zodat ze niet kunnen worden aangewend om de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen- kan worden verwezen.

Ten overvloede kan nog worden gewezen op het Cedoca-antwoorddocument met als referentie IRQ2006-039w dat zich in het administratief dossier bevindt (stuk 16) en luidens hetwelk alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn. In die optiek komt het overigens zeer bevreemdend over dat de stukken die thans bij het verzoekschrift worden gevoegd, volledig identiek zijn, op een vingerafdruk na die niet kan worden waargenomen op de kopieën, aan de stukken die zich reeds in het administratief dossier bevinden. Eén en ander komt aldus zeer ongeloofwaardig over.

1.4.3. Verzoeker voert voorts nog aan dat hij lijdt aan post-traumatische stress, waardoor hij zich af en toe een aantal namen en gebeurtenissen niet goed herinnert.

Met de verwerende partij moet worden aangenomen dat de gehoren op een normale wijze zijn verlopen, dat verzoekers relaas precieze en gedetailleerde gegevens bevat en dat hij, hoewel hij daartoe de gelegenheid had, nergens heeft vermeld dat zijn verwarde psychische toestand mogelijks van invloed zou kunnen zijn op de door hem afgelegde verklaringen. De bewering in het verzoekschrift dat hij lijdt aan post-traumatische stress vindt geen steun in het dossier, en verzoeker brengt geen medisch attest bij waaruit één en ander zou blijken. Verzoeker kan derhalve niet worden gevolgd waar hij stelt dat zijn toestand reeds eerder werd vastgesteld en de attesten hierover in het administratief dossier zitten. Verzoekers blote bewering, nadat hem werd gevraagd waarom hij naar Zweden is vertrokken terwijl zijn eerste asielaanvraag nog hangende was in België, dat hij in België psychische problemen had is alleszins niet van aard om hetgeen hiervoor werd vastgesteld te ontkrachten. Aangezien van verzoeker kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige kennisvragen over de streek waarin hij verklaart te hebben gewoond tot aan zijn

vertrek naar Europa in december 2002, en hij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat dat in casu niet het geval zou moeten zijn, is de Raad van oordeel zich bij de motieven van de bestreden beslissing te kunnen aansluiten. Verzoekers asielrelaas, inzonderheid zijn verklaringen met betrekking tot zijn afkomst, wordt ongeloofwaardig bevonden, zodat het niet moet worden getoetst aan de criteria van het vluchtelingenverdrag, noch aan deze van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

1.5. Waar verzoeker voorts nog verwijst naar de algemene onstabiele toestand in Irak, en hij niet kan terugkeren zonder zijn leven te riskeren, stelt de Raad vast dat hij hiermee wellicht doelt op de situatie zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c, van de Vreemdelingenwet. Hiertoe kan worden verwezen naar hetgeen hierna, onder de bespreking van het tweede middel wordt gesteld.

2. In een tweede middel voert verzoeker aan dat hij zich beroept op de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, die hem moet worden gegeven zolang de situatie in Irak niet betert. De Raad stelt vast dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd, zodat zijn relaas niet kan worden getoetst aan de criteria voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet. Aangezien verzoekers afkomst niet kan worden bepaald, kan de situatie in Irak in zijn hoofd niet leiden tot het verlenen van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 november 2007 door:

Mevr. A. WIJNANTS,

rechter in vreemdelingenzaken,
wnd. voorzitter,

Dhr. R. SANEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

A. WIJNANTS.

